

Ս. ՕՐՄԱՆԵԱՆ

Կ. Պօլսի Ս. Փրկչեան Հիւանդանոցի Վարչութեան հրատարակած ընդարձակ օրացոյցի 1910 էջ 45—57-ում գտնում ենք Կ. Պօլսի նախկին պատրիարք զիտնական Մաղաքիա Օրմանեանի հետևեալ հակիրճ, բայց բաւական բնորոշ կենսագրութիւնը:

Այդ կենսագրութիւնը և Օրմանեանի ներկայ դրութիւնը ինքնին մի մեծ դատապարտութիւն են Կ. Պօլսի հայութեան և զանազան հացկատակ Շահէնների համար, ուստի և մեր կողմից մենք ոչինչ չենք աւելացնում, բացի բառացի արտատպութիւնը:

«1896 Նոյեմբեր 6-ին 62 Երեսփոխանսներէն 47-ին քուէովը Կ. Պօլսոյ պատրիարք կ'ընտրուի և նոյեմբեր 20-ին երդումը կատարելով, պաշտօնի կը մտնի, մէկ կողմէն կառավարութեան վստահութիւնը շահել փորձելով, միւս կողմէն ջանալով կարելի եղածին չափ դարմանելու ազգին նիւթական վնասները:

Օրմանեան պատրիարք պաշտօնի մտնելէն յիտոյ դարձեալ կարելի չեղաւ Սահմանադրութեան կատարեալ գործադրութիւնը, և գրէթէ օրէ օր աւելի սաստկացան սահմանադրական սովորութիւններու դէմ հալածանքը, Օրմանեան ստիպուեցաւ գործել տասերկու տարու տարուան շրջանին՝ առաջին տասը տարիներուն մէջ միակ վարչութեան մը հետ, որուն անդամները հետզհետէ պակսելով բոլորովին կորսնցուցին իրենց մեծամանութիւնը: Օրմանեան պատրիարք յաջողեցաւ գաղտնապէս ընդհանուր ժողով գումարել և նոր վարչութեան մը ընտրութիւնը կատարել և վաւերացումը պահանջել Մ. պատ. Օրմանեան, ճարահատ 1908 յուլիս 25-ին իր անուան տարեդարձի առիթով իրը թէ շնորհաւորութեան ընդունելութեան պատրուակին տակ, գաղտնապէս նիստի հրաւիրեց ազգային ժողովի մնացեալ անդամները և կատարել տուաւ կրկին ժողովներու ընտրութիւնը: Համիտ նախ ընդդիմացաւ, սակայն յետոյ զիջաւ վաւերացնելու: Հակառակ հալածանքին և սահմանադրութիւնը վերաքննելու համար Համիտի հետապնտումներուն, Օրմանեան կրցաւ սահմանադրութիւնը փրկել տասերկու տարի շարունակ Համիտը և իւր նախարարները խարխրելով և ժամանակ շահելով, և միւս կողմէն ներքին մատակարարական գործերու մէջ միշտ պահպանելով սահմանադրական կարգերը, գոնէ իրենց արտաքին երեսյթովը: Այնպէս որ բացի ընդ ժողովի պատկա-

նեալ գործերէն, միւս գործերը կը մատակարարուէին սահմանադրութեան տրամադրութեանց համաձայն կազմուած ժողովներու ձեռքով։ Իւր պաշտօնավարութեան շրջանին գուէթէ մասնաւորապէս իւր անհատական հսկողութեան տակ և գլխաւոր աշխատութիւնը իւր վրայ ըլլալու պայմանով կը մատակարարուէն նպաստից մնտուկը, որ կը կատարէ գուէթէ նախախնամական դերն, բազմաթիւ որբանոցներու և դպրոցներու մատակարարութիւնը ընելով, կարուեալ և արկածեալ վայրերու նպաստ հասցնելով, և ուրիշ կարօտութիւնները լրացնելով։ Իր պաշտօնավարութիւնը դեռ մօտաւոր շրջանի պատկանելով աւելի չենք ծանրանար։

1908 յուլիս 16-ից կը ստիպուի թողուլ իր պաշտօնը. ազատութեան խանտավառութենէն օգտուելով զինքը տապալիլու հետամուտ խմբակի մը սարքած մէկ ցոյցի հետեանօք»:

ՎԱՀԱՆ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

Մեր ոռւսահայ եկեղեցականութեան մէջ մէկը կայ, որ իր սւսմամբ, խելքով, փորձառութեամբ, բեղմնաւոր գործունէութեամբ թէ աշխարհական և թէ հոգևորական ժամանակ, վերջապէս սրտով և անձնուիրութեամբ հայ ժողովրդի և հայ եկեղեցու շահերին—անօրինակ է, նա բարձր է բոլոր սևագլուխ և աշխարհիկ հոգևորականներից։ Բայց տեսէք, որ տ սսնեակ տարիներ է ինչ նա արհամարհուած է ու վտարանդի, ևոչ ոք չէ սիրա անումնրա մասին խօսել անդամ։ Նա արսորուած է ն. Նախիջևանի ս. Խաչ վանքը՝ իբր թէ հանգ։ Հայրապետին սխալեցնող Հայ ուսումնարանների գործում։ Եւ որ գլխաւորն է ամենքը վախում էին նրա անունը տալ երկիւղից՝ որ յետադէմ չանուանէ նրանց ժամանակի որդին...

Վահան վարդապետի գործունէութեանը հատորներ կարելի է նուիրել բայց մենք բաւականանում ենք առ այժմ տպել Գ. Զալխուշեանցի մի նամակից հետևեալ քաղուածքը (Մշ. № 9)։

Նա հին գործիչներիցն է։ Խօսել չէ սիրում, խոստանալ երբէք, և իբրև ազգի անխոնջ մշակ նա բոլորիցս աւելի գործում է այժմ ս. Խաչ վանքում։

Ո՞ւր չէ եղել հայր-սուրբը, Հարաբաղի թեմական տեսուչ, նա ձիով թափառել է գիւղից-գիւղ և ամեն տեղ նա եղել է երիտասարդական օրերից և վարդապետ, և վարժապետ։ Նա է եղել